

[Ole Espersen]

der må være i en skibslast, og at skibsføreren og andre ansvarlige naturligvis må foretage de nødvendige undersøgelser eller have god grund til at tro på, at de oplysninger, man får, er korrekte. Der er intet som helst nyt i dette.

Ministeren sagde, at det tyske forbud havde en anden karakter, og derfor var det vist efter ministerens mening mindre vidtgående. Det har en anden karakter, for det er utrolig udførligt i sin opstilling af de våben, man ikke må transportere, og vi har ikke spor imod at bruge den tyske model eller i hvert fald i udvalgsarbejdet at overveje dette.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, og jeg vil sætte pris på, hvis vi kan få et svar her: hvis vi nu når frem til, at vi godt kan bruge den tyske lovgivning om forbud mod transport af våben fra tredjelande til tredje-landé på tyske skibe, er ministeren så enig i, at en lovgivning, som Vesttyskland har, må vi i hvert fald som et minimum også kunne få i Danmark?

Ministeren lægger megen vægt på, hvad de forskellige organisationer siger, og vi har naturligvis haft drøftelser med de forskellige organisationer. Jeg kan nu sige om Dansk Metals opfattelse, at man er enig i, at dette lovforslag er etisk rigtigt. Selvfølgelig har man betænkeligheder af økonomisk karakter, men det var man også enig med os i skal forhandles, således at vi kan sikre os, at indgrebet rammer det, vi ønsker at ramme, men ikke generer nogen derudover. Det må være det kommende udvalgsarbejdes væsentlige opgave at finde frem til det.

Det er ikke vores hensigt, og det fremgår af det, jeg har sagt allerede, at der skal indføres noget som helst, der medfører, at der skal lukkes op for hver enkelt container. Det er ikke vores hensigt, at der overhovedet skal være nogen som helst tvivl om, at man godt kan transportere både bildæk, cement og benzin.

Den argumentation, der drager disse ting ind i billedet, har naturligvis kun til hensigt på fejlagtigt grundlag at skabe mistillid til det, der er vores hensigter. Vi opererer med præcis de samme begreber, som anordningen vedrørende Sydafrika har gjort i 10 år. Vi opererer med begreberne krigsførende lande og uroområder, således som Justitsministeriet har gjort det i hvert fald i 50 år, når der

skulle tages stilling til eksporttilladelser med hensyn til våben.

Der er faktisk intet nyt i dette, ud over at vi vil udbrede et forbud mod transport af våben til større områder end det, der gælder i øjeblikket. Men ministeren har selvfølgelig ret i, at det nu gælder et større område og flere transportere, og derfor er det vigtigt for os at få definitioner, der er klare og velegnede at operere med i praksis.

Jeg vil gerne understrege det, som hr. Lenger også sagde, at da vi kom med vores forslag om en total handelsboycot mod Sydafrika, lød der præcis den samme jammer og beklagelse fra regeringspartierne side. Dengang var det også et andet flertal, der måtte handle her i Folketinget. Jeg synes, at vi kan være stolte over, at vi gjorde det, vi gjorde. Denne embargo breder sig nu til andre lande. Et land må gå forud i nogle tilfælde.

Forskellige ministre har i de senere måneders debatter henvist til, at dette spørgsmål bedst lader sig løse på internationalt plan. I den anledning vil jeg gerne spørge, hvad man så fra regeringens side har foretaget sig, inden for EF eller inden for FN, for at søge en løsning på det internationale plan. Vi er meget interesseret i at medvirke hertil; vores medlem i Europa-Parlamentet, Ove Fich, har allerede rejst spørgsmålet dér, men det ville jo styrke gevaldigt, hvis regeringen også gik ind i dette arbejde.

Jeg tror, at vi i og for sig kunne stå ganske stærkt inden for EF, når der nu om kort tid er to EF-lande, deriblandt det store og indflydelsesrige Vesttyskland, der har et forbud af denne karakter. Jeg tror, at vi har en mulighed for at påvirke også andre EF-lande og dermed få udbredt denne tanke om, at disse transportere af våben er lige så nødvendige for krigens førelse som eksporten.

Det er jo interessant nok, når bl.a. hr. Helge Adam Møller, men også ministeren, taler om arbejdspladser, men præcis det samme spørgsmål har vi i forhold til eksporten. Hvis vi ikke havde haft regler om eksport af våben og forbud i realiteten mod eksport af våben til mange forskellige lande, kunne der have været skabt i hundredvis og tusindvis af arbejdspladser i Danmark. Men da accepterede både regeringen og vi naturligvis, at også dér må der gælde visse begrænsninger i, hvad man kan foretage sig fra dansk side for at forlænge eller skabe mulighed for krige